

Arrest

nr. 205 131 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 november 2015 België is binnengekomen, diende op 26 november 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 26 januari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 26/11/2015
Overdracht CGVS: 06/01/2016*

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 13 januari 2017, van 9u25 tot 11u55, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Gostek loco meester Loobuyck, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Jalalaqsi in het gelijknamige district van de provincie Hiraan.

Nadat Al-Shabaab de controle over de stad kreeg in 2009, verhuisde u met uw familie naar Gurac Jafle, een klein dorp op het platteland ten zuiden van Jalalaqsi. Nadat Al-Shabaab in 2014 uit de stad verdreven werd, vielen ze in januari 2015 uw dorp binnen en eisten ze dat de families uit het dorp minstens één jongere aan hen moesten afstaan voor de jihad. Hierop gaf uw vader uw oudere broer N. mee. Op 3 maart 2015 kwamen Al-Shababstrijders uw vader vertellen dat zijn zoon was omgekomen. Op 2 mei 2015 kwamen de mannen terug en eisten van uw vader dat hij hen ditmaal u zou meegeven om deel te nemen aan de jihad. Uw vader weigerde dit echter, waarop hij terstond werd doodgeschoten door de krijgers van Al-Shabaab. Hierop besloot u in een naburig dorp onder te duiken. Terwijl u was ondergedoken vermoordde uw andere broer, K., de moordenaar van uw vader. Hierna werden zowel hij als u gezocht door Al-Shabaab en door de clan van de man die door uw broer was vermoord.

Op 8 augustus 2015 werd u opgepakt door Al-Shabaab. U werd korte tijd gevangen gezet, waarna u naar een checkpoint werd gebracht met de opdracht om het voor Al-Shabaab mee te bewaken. Op 1 oktober 2010 wist u te ontsnappen. Op 15 oktober 2015 ontvluchtte u vervolgens uw land.

U kwam in België aan op 12 november 2015 en diende op 26 november 2015 een asielaanvraag in bij de DVZ.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 04.03.2016, p. 1 en 31), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u uw hele leven in het district Jalalaqsi van de provincie Hiraan gewoond hebt.

Hoewel u goed op de hoogte blijkt van de lokale geografie van deze regio, u een gedegen kennis hebt over de opeenvolgende lokale machthebbers en u ook enkele incidenten kunt schetsen die zich in uw regio hebben voorgedaan, zijn er verschillende elementen die doen besluiten dat u niet, zoals u verklaart, van aan uw geboorte tot uw vertrek, daar hebt gewoond.

Zo wordt in de eerste plaats opgemerkt dat u doorheen uw asielprocedure tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over de verblijfplaatsen die u doorheen uw leven hebt gehad. Zo verklaarde u voor het CGVS dat u van 2009 tot het moment waarop u vertrokken bent niet in de stad Jalalaqsi, maar op het platteland in het dorp Qurac Jafle hebt verbleven (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 7-8). Nochtans had u bij de DVZ verklaard dat u van aan uw geboorte tot aan uw vertrek in de wijk Hantiwadag in de stad Jalalaqsi hebt verbleven (zie verklaring DVZ dd. 18.12.2015, punt 10). Het feit dat u dergelijke flagrante tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw verblijfplaatsen, ondermijnt in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien blijkt u niet op de hoogte van belangrijke natuurrampen die zich in de laatste jaren voor uw vertrek in uw regio- het district Jalalaqsi, waarbinnen ook het dorp Qurac Jafle gelegen is- hebben voorgedaan. Zo verwees u, gevraagd naar recente periodes van ernstige droogte in uw regio, enkel naar de droogte van 2011 en de droogte van 2017 (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 12-13). Nochtans vond er in de periode 2014-2015 in uw regio ook een belangrijke periode van droogte plaats die opnieuw aanleiding gaf tot een sterke stijging van de voedselprijzen. In Jalalaqsi zelf werd de lokale handel ernstig aangetast door teruglopende voorraden van vorige seizoenen. De situatie in uw regio was zelfs zodanig slecht dat de districtschef van Jalalaqsi, Mohamed Ahmed Geni, in september 2014 op de lokale radio verklaarde dat de inwoners van de stad en haar omgeving er door de droogte zo slecht aan toe waren dat hij dringend om humanitaire hulp verzocht voor de getroffen gemeenschappen. Bovendien blijkt dat er eind 2014 in de stad Jalalaqsi een groep soldaten die een voedselkonvoi escorteerden, door Al-Shabaab werden aangevallen. Dat u, als veehouder die zijn melk op de lokale markten ging verkopen, niet op de hoogte zou zijn van de droogte en de daaropvolgende voedselproblemen die uw gemeenschap trof, is, zelfs al ondervond u er zelf weinig last van, niet geloofwaardig.

Evenmin blijkt u op de hoogte van overstromingen die zich in de laatste jaren voor uw vertrek in uw regio hebben voorgedaan. Hiernaar gevraagd stelde u dat overstromingen in uw regio zich voornamelijk in Beledweyne voordoen, maar niet in Buulo Burte en Jalalaqsi (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 12). Nochtans blijkt uit de voorhanden informatie dat ook Jalalaqsi met zware overstromingen te kampen kreeg in de laatste jaren voor uw vertrek. Zo blijken er zich met name in 2010 zware overstromingen te hebben voorgedaan in uw district, als gevolg van zware regenval en zwakke punten langs de oever van de rivier, die landbouwgrond vernielden en volledige dorpen onder water zetten. Dat u hier hoegenaamd geen weet van zou hebben, terwijl u wel kunt verwijzen naar overstromingen die zich in het verder gelegen Beletweyne zouden hebben voorgedaan, is dan ook hoogst ongeloofwaardig.

Ook is het vreemd en opmerkelijk dat u, wanneer u gevraagd wordt of er in uw regio buitenlandse soldaten aanwezig waren, weliswaar correct naar de troepen van AMISOM verwijst maar, wanneer gevraagd wordt welke nationaliteit de AMISOM- troepen hadden die in Jalalaqsi actief waren, enkel verwijst naar Djiboutiaanse troepen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat de Somalische troepen die Jalalaqsi en haar omgeving in september 2014 in het kader van de AMISOM-vredesmissie bevrijdden, niet door Djiboutiaanse maar wel door Burundese troepen werden ondersteund (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 14). Daarop stonden deze Burundese troepen een jaar lang in voor de veiligheid in uw regio voor ze, pas een maand voor uw beweerde vertrek in september 2015, door de Djiboutiaanse troepen werden vervangen. Het is dan ook zeer vreemd en opmerkelijk dat u naar deze Burundese troepen hoegenaamd niet verwijst.

Uit al het bovenstaande wordt besloten dat u de laatste jaren niet in het district Jalalaqsi hebt gewoond. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat hier onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Jalalaqsi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien bevatten uw verklaringen wat betreffende uw asielrelaas een aantal belangrijke tegenstrijdigheden.

Zo verklaarde u voor het CGVS dat u op 08.08.2015 door Al-Shabaab werd opgepakt toen u onderweg was van Gar Luqole naar Qurac Jafle om het geld van twee kamelen daar te gaan ophalen, terwijl u voor de DVZ nog had verklaard dat ze u toen thuis zijn komen oppakken (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 15 en 16 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 18.12.2015, punt 3.1). Ook verklaarde u voor de DVZ dat u zich van Al-Shabaab aan hun checkpoint moest bezighouden met tol innen, maar verklaarde u voor het CGVS dat uw taak zich beperkte tot het opheffen van de slagboom en kon u overigens niet antwoorden op de vraag hoeveel tolgeld er dan geëist werd (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 16-17 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 18.12.2015, punt 3.1). Ook wordt opgemerkt dat u voor de DVZ, toen u daar gevraagd werd waarom uw moeder eerder dan u was gevlucht, stelde dat u achterbleef om voor het vee te zorgen, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u zich vanaf die dag ondergedoken hield voor Al-Shabaab (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 8 en 16 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 18.12.2015, punt 5). Ten slotte wordt in verband hiermee opgemerkt dat het vreemd is dat u voor de DVZ niet verklaarde dat uw broer Khalid de moordenaar van uw vader vermoordde, hetgeen u wel voor het CGVS verklaarde (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 8 en 15 en zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 18.12.2015). Gelet op het feit dat u als gevolg van deze moord ook problemen kreeg met de clan van de man die door uw broer was vermoord, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat u dit element ook voor de DVZ zou hebben vermeld (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 15-16).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13.01.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk de vraag gesteld of de verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen waarachtig zijn, waarop u bevestigend antwoordde (zie gehoorverslag CGVS dd. 13.01.2017, p. 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw

asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U hield echter vast aan uw verklaringen steeds in het district Jalalasi te hebben gewoond.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile." (R.v.St. X, 7 augustus 2007)

II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit het district Jalalaqsi, provincie Hiran.

Verwerende partij geeft zelf aan dat verzoekende partij een bijzonder uitgebreide kennis heeft van haar regio, van de machthebbers, van incidenten die er hebben plaatsgevonden,.. maar baseert zich op vermeende tegenstellingen en inconsistenties om het asielrelaas van verzoekende partij in twijfel te trekken:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Het DVZ "gehoor" van verzoekende partij verliep bijzonder snel en chaotisch, zonder bijstand van een raadsman en zonder dat zij de kans kreeg om haar relaas te doen, of om bepaalde onjuistheden recht te zetten. Haar werd enkel meegedeeld dat men bij de DVZ haar aanvraag louter registreerde en kort haar problemen wilde opschrijven. Zij werd nooit gedetailleerd ondervraagd over haar verblijfplaatsen. Er moet dan ook een misverstand zijn ontstaan. Verzoekende partij is geboren in Jalalaqsi en woonde er tot 2009, daarna verhuisde zij naar het platteland - zoals zij ook uitlegde tijdens het gehoor op het CGVS.

De informatie en uitleg die verzoekende partij heeft gegeven tijdens het gehoor is bijzonder uitvoerig, zij vertelde niet alleen over de geografie maar kon alles ook perfect plaatsen, gaf spontaan uitgebreide informatie, en kon ook alles vragen van verwerende partij beantwoorden: p. 10 en 11 CGVS

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10-12]

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij kan beweren dat verzoekende partij niet van Jalalaqsi afkomstig zou zijn, wanneer het gehoor en de kennis van verwerende partij erop wordt nagelezen.

II.1.5 Verwerende partij vervolgt als volgt:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft de ergste droogtes aangegeven, die van 2011 en van 2016. Zij heeft ook gezegd dat de droogte altijd wel aanwezig was, maar dat de ergste plaatsvonden in 2011 en 2016, wat perfect klopt!

Verwerende partij valt over het feit dat verzoekende partij de droogte periodes van 2014-2015 niet vermeldde?! Dit is niet ernstig!

II.1.6 Verwerende partij vervolgt:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Over de overstromingen stelde verzoekende partij het volgende:

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

Dit is de enige vraag die aan verzoekende partij gesteld werd. Er werden geen bijkomende vragen of verduidelijkingen gevraagd, noch werd verzoekende partij geconfronteerd met enige onjuiste informatie die zij zou hebben gegeven. Hetgeen dat verzoekende partij vertelt klopt volledig! Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij zich baseert op deze ene vraag en hieruit een argument meent te kunnen putten om haar herkomst in twijfel te trekken.

II.1.7. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat uit de bestreden beslissing]

De redenering van verwerende partij is werkelijk onvoorstelbaar! Zij geeft aldus toe dat verzoekende partij spontaan kon aangeven dat Amisom aanwezig was in haar district en dat zij behoorden tot de Djiboutiaanse overheid.

Dat verzoekende partij niet aangaf dat voorheen de Amisom troepen behoorden tot de Burundese overheid en pas een maand voor het vertrek van verzoekende partij vervangen werden door Djiboutianen doet geen afbreuk aan de kennis van verzoekende partij. Verwerende partij focust zich op pietluttigheden en inconsistenties die er niet zijn.

Verwerende partij heeft geen enkele relativiseringsvermogen aan de dag gelegd bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.9. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, treedt de Raad verzoeker bij dat de bestreden beslissing erkent dat verzoeker goed op de hoogte blijkt van de lokale geografie van zijn regio van herkomst, hij een gedegen kennis heeft van de opeenvolgende lokale machthebbers en hij ook enkele incidenten kan schetsen die zich in zijn regio hebben voorgedaan. De Raad beschikt echter over geen enkel referentiemateriaal om deze gedegen kennis in de weegschaal te leggen met de vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaats, en de lacunes in zijn kennis van belangrijke natuurrampen en van de aanwezigheid van Burundese troepen in het kader van de AMISOM-vredesmissie (Landeninformatie, stuk 12).

Wat de tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaats betreft, heeft verzoeker geenszins zijn regio van herkomst willen verhullen aangezien hij hierover uitgebreid heeft verhaald tijdens het CGVS-interview.

Daarbij merkte verzoeker ook op dat alle dorpen onder Jalalaqsi vallen, dat hij altijd in die regio heeft gewoond en hij verbeterde op dit punt de informatie uit de DVZ-verklaring zelf (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2 en 18).

De verdere vastgestelde lacunes in verzoekers kennis kunnen, zoals verzoeker terecht opmerkt, te wijten zijn aan een gebrek aan relativeringsvermogen, aangezien de Raad niet kan verifiëren waarom de bestreden beslissing de gedegen kennis van verzoeker naast zich neerlegt en geen geloof kan hechten aan zijn regio van herkomst.

Uit de voorgaande elementen blijkt dat er een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek werd uitgevoerd.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 januari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP